

INDIAN SUMMER

Leaf peeping *in* Canada

We gaan op vakantie en nemen mee: zomerkleding, zonnebril, slippertjes én een winterjas, muts en snowboots. Merkwaardig? Niet als je in het najaar naar Ontario en Québec gaat, waar het kwik schommelt tussen zomers warm overdag en ijsig koud 's nachts. Anjo en Megan reisden voor Days met een camper door de twee Canadese provincies.

tekst en foto's: Anjo Kan

Het is de laatste week van september en de bladeren aan de bomen krijgen elke dag meer kleur. Groen, geel, oranje en rood. Mensen komen van heinde en verre om het kleurenspektakel te fotograferen en te genieten van The Indian Summer. Via Highway 60 rijden we de West Gate van het Algonquin park binnen. Algonquin is het oudste en beroemdste park in Ontario. Hier kun je bevers, rendieren, wolven en beren tegenkomen en is de kans groot dat elanden de weg oversteken. De gele bladeren van de berkenbomen en de orangerode bladeren van de maple trees staan in fel contrast met de strakblauwe hemel. Er rijden bussen af en aan. De toeristen komen voor 'leaf peeping' (bladeren kijken) en worden bij de wandelpaden afgezet. Het park heeft vijftien wandelingen en twee fietsroutes met verschillende afstanden en niveaus. Bij de routes wordt aangegeven welke bomen je kunt verwachten onderweg. Canoe Lake is één van de vele meren in het park, je kunt er een kano of kajak huren. Tijdens de piek van de Indian Summer zie je wel honderd kano's op het meer. De cottages aan de oever maken een idyllisch plaatje tussen de gekleurde bomen. De campings van de provinciale parken zijn midden in de natuur en elke bezoeker krijgt een grote plek. Je hebt er een eigen barbecue, een vuurplaats, een picknicktafel en tussen de bomen door zie je altijd wel een meer of een rivier. Als je 's morgens vanuit het bed de gordijnen opent, lig je oog in oog met de eekhorens. Die zijn druk in de weer met het rapen en verzamelen van noten.

Highway 60 loopt door het hele park. Richting het oosten maken de loofbomen plaats voor naaldbomen. Camping 'Lake of Two Rivers' ligt tussen de naaldbomen direct aan het meer. Boven de receptie hangt een vuilnisvat aan een ketting. Het vat is opengereten door berenklaauwen. De boodschap is duidelijk, geen eten en drinken laten staan! Om zes uur in de ochtend sta ik aan het meer. Er hangt mist boven het water. Het is windstil, de zon komt op. Het licht zet de bergen voorzichtig in de kleuren okergeel, bordeauxrood en groen. De stilte wordt doorbroken door het geluid van ganzen. Op een rij glijden ze door het water en schuiven de mist opzij.

Maple leaf

Op zoek naar meer informatie over de maple leaf rijden we richting de boerenmarkt in Sint Jacobs. Langs de weg staan gele waarschuwborden met een paard-en-wagen erop, bedoeld om de Amish en Mennonieten te be-

schermen. Er zijn veel verschillende stromingen binnen de Amish-gemeenschappen, met uiteenlopende godsdienstige en maatschappelijke leefregels. Eén ding hebben ze gemeen: hun christelijk geloof is zeer Bijbelvast en gebaseerd op oude principes. Amish zijn volgelingen van de Zwitser Jakob Amman, die in 1693 brak met de minder radicale Mennonitische hoofdstroom. Ze hebben eigen scholen, zijn niet verzekerd, gaan niet in militaire dienst en doen ook niet mee aan verkiezingen. Het is dan wel de eenentwintigste eeuw maar ze gebruiken geen stromend water of gas uit openbare leidingen, geen elektriciteit, geen telefoon, geen radio of televisie, laat staan een computer. Voor vervoer hebben ze karren en om het land te bewerken zijn paard en ploeg voldoende. Er is een traditionele arbeidsverdeling tussen mannen en vrouwen. De mannen zijn voornamelijk landbouwer, veeteler of soms handwerksman. De vrouwen zorgen voor de kinderen, bakken, koken en maken samen met andere vrouwen quilts (lappendekens). De markt is een uitstalling van stralend fruit en verse groenten. Blauwe bessen, frambozen, aardbeien, bonen en tomaten staan in houten mandjes op een zeil met bloemmotief. Achter de kramen staan vrouwen in bloemetjesjurken. Ze dragen allemaal een vlecht in hun haar en ze hebben een wit kapje op. De mannen dragen een zwart kostuum en een zwarte hoed. Achter een kraam zit een oude vrouw, ze verkoopt maple-siroop. In haar hand houdt ze een lepeltje dat ze uitrekt naar iedereen die voorbijloopt. Megan stopt en proeft. De siroop is dunner dan onze pannenkoekensiroop, maar minstens zo zoet. 'Hoe maakt u dat?', vraagt Megan. De oude vrouw schraapt haar keel en begint te vertellen. 'De belangrijkste maple trees zijn de sucre, red en silver. De sucre is de lekkerste, die herken je aan de ronde vorm van de bladeren. In februari boren we vier gaten schuin omhoog in de bast van een boom. Daar doen we buizen in en hangen er emmers onder. Een week later hebben we veertig liter sap. Het sap koken we terwijl we constant roeren. Er verdampt veel en uiteindelijk houden we één liter siroop over.'

Route des Baleines

Richting Montreal zien we de verkeersborden veranderen. Eerst staan er Engelse aanwijzingen op en daaronder dezelfde tekst in het Frans. Dan volgen de borden met alleen Frans. De hele provincie Québec is Franstalig. De gelijknamige hoofdstad ligt aan de Saint Lawrence rivier en langs deze oever is een boulevard met om de honderd meter een muzikant. In Québec staan de oude stadsmuren nog overeind. Wandelend langs deze muren zie je het imposante Chateau Frontenac, een hotel in renaissancestijl. Oud Québec staat op de Werelderfgoedlijst van de UNESCO. De stad heeft een Europese uitstraling die

uniek is voor Noord-Amerika. De etalages met authentieke mode zijn ingericht in de herfstkleuren van de natuur. Na het winkelen kun je eten en drinken op een van de terrasjes in deze gezellige stad.

Met een pont steken we over naar Tadoussac. Vanaf dit stadje begint de Route des Baleines, de walvisroute. Overal worden boottochten aangeboden, maar dit is een van de weinige plekken op de wereld waar je vele walvissoorten ook vanaf de kant kunt zien. Megan en ik besluiten daarom vroeg in de morgen positie in te nemen op een rots bij Cap-de-Bon-Desir. De zon schijnt en er waait een frisse wind. Na uren turen lijken alle golven en schitteringen in het water op vissen. Maar dan opeens zie we een fontein van water. Het is ver weg maar duidelijk te zien, het is de blauwe vinvis, het grootste dier op Aarde. Het dertig meter lange zoogdier wentelt in het water terwijl het met zijn vinnen op het oppervlak slaat en fonteinen uit zijn neusspuigaten blaast. Ook zehonden, zeeleeuwen en dwergvinvissen komen voorbij.

Thousand Islands

Als je de Saint Lawrence volgt naar het zuiden kom je weer in Ontario en zie je de Thousand Islands. In totaal bestaat de archipel uit 1793 eilanden. Om een eiland te mogen heten moet het 365 dagen per jaar boven water

uitsteken, groter zijn dan 960 vierkante centimeter en er moet minstens één boom op staan. Hier is het wel een aanrader om een boottocht te maken, want dat is de beste manier om de eilanden te bekijken. De huizen en kastelen die erop staan, hebben allemaal een unieke architectuur. Er wonen kunstenaars, schrijvers, politici en erfgenamen van voorouders die een eiland kochten voor één dollar. Tegenwoordig kost een huis op een van de eilanden miljoenen dollars.

Begin oktober ontstaat in de Golf van Mexico een orkaan die de naam Karen krijgt. Een paar dagen later krijgen Ontario en Québec te maken met het staartje van deze orkaan en dat vinden de blaadjes niet leuk. Het regent bladeren, de lucht is grijs. De wind beukt tegen de camper. Toch is The Indian Summer nog niet helemaal voorbij. De zon keert terug en de temperatuur stijgt weer naar zomerse waarden. Een paar blaadjes hangen nu nog aan de takken, niet van plan om los te laten. Voor de winkels staan dozen vol met pompoenen voor Halloween en in sommige tuinen worden al bomen versierd met gekleurde kerstlichtjes. Canada maakt zich klaar voor de winter. ❄️

www.gocanadaonline.nl
www.airtransat.nl

